

Inserati se sprejemajo in velja tristoletna vrsta:

8 kr., če se tiska 1krat,
12 " " " " 2 "
15 " " " " 3 "

Pri večkratnem tiskanju se cena primerno zmanjša.

Rokopisi

se ne vračajo, nefrankovana pisma se ne sprejemajo.

Naročnino prejema opravišstvo (administracija) in ekspedicija na Dunajski cesti št. 15 v Medijatovi hiši, II. nadstropji.

SLOVENEK

Političen list za slovenski narod.

Po pošti prejemati velja:

Za celo leto . . . 10 gl. — kr.
Za pol leta . . . 5 " — "
Za četrt leta . . . 2 " 50 "

V administraciji velja:

Za celo leto . . . 8 gl. 40 kr.
Za pol leta . . . 4 " 20 "
Za četrt leta . . . 2 " 10 "

V Ljubljani na dom poštne velja 60 kr. več na leto.

Vredništvo na Dunajski cesti št. 15 v Medijatovi hiši.

Izhaja po trikrat na teden in sicer v torek, četrtek in soboto.

Nekaj o Egiptu.

Že več mesecev se razpravlja politika o Egiptu in njegovih razmerah. Še večja pozornost se bode obračala na Egipt, kjer se je po poročilih časnikov preteklo nedeljo začela redna vojska med Angleži in Arabijem, sedanjim poveljnikom v Egiptu. Zato bode znati marsikomu vstreženo, če nekoliko zemljepisnega, zgodovinskega in drugega o Egiptu priobčimo.

Egipt je nekoliko podložna država Turčije, namreč toliko, da ji plačuje odmerjen letni davek, ki znaša 150.000 možnjic (po 100 mark ali 50 gld. možnjica), sicer pa ima Egipt svojega vladarja z lastnim ministerstvom. Vsa egiptovska država obsega 2.722.000 □ km. prav egiptovska pa le 425.527 (blizu 9472 □ navadnih milj). Prebivalcev je vsih skupaj blizu 17 milijonov, pravih Egipčanov le 5.500.000. Rodovitna je prav za prav le struga ali dolina o Nilu in kolikor dalje vodotoči (kanal) zemljo namakajo. Blizu tri četrt prebivalcev, je kmetovalcev, tam felah imenovanih, ki so potomci starih Egipčanov, zdaj pa zelo stiskani in revni. Vladajoča ljudstva so zdaj Arabci, Turki in Armenci. Trgovci so večinoma Evropejci: Greki, Angleži, Francozi, Lahi in drugi. Po zadnjem štetju biva v Egiptu nekako 30.000 Grkov, 14.500 Lahov, 14.300 Francozov, 3800 Angležev, 2480 Avstrijcev in še nekaj Nemcev, Rusov i. dr. Jezik je arabski; mnogo se tam govori tudi laški in v drugih jezicah. Trgovina je jako razvita. Leta 1880 se je vvozilo za 80.000.000 gld. raznega blaga, izvozilo pa za 148.000.000 gld. vrednosti, zlasti žita, bom-

baža, sočivja, prediva, gumija, sladkorja in dr. Železnica ima Egipt 518 km. v Sudanu.

Glavno mesto je Kairo s 350.000 prebivalci. Druga mesta so Aleksandrija z 212.000 prebivalci (pred vojsko), Tanta z 60.000 Hartum s 50.000, Zagazig z 40.000, Sint s 30.000, Damiete z 29.000, Rosete z 21.000 in nekaj manjših mest n. pr. Mansura s 16.000, Suec s 15.000, Port Said in Obed z 12.000 prebivalci. (Pa „Parlament“.)

Egipt ima tako starodavno zgodovino, da le maloktera dežela tako. Sv. pismo govori mnogo o Egiptu in njegovih gospodovalcih Faraonih. Kmetijstvo, vede, obrtništvo in trgovina, vse je bilo v Egiptu že na visoki stopnji, ko je bilo po drugih deželah še vse ali celo neznano, ali komaj po imenu znano. Vendar to razpravljati je političnemu listu nemogoče; tedaj samo nekaj navedemo.

Ravno po Angležih razdejana mesto Aleksandrijo je postavil sloveči grški kralj Aleksander Veliki na tako ugodnem kraju, da se je potem mnogo zgodovine v tem mestu izvršilo. Morski svetilnik (farus) se je v starodavnih časih štel med sedmere čudovitosti sveta. Bil je neki 180 mtr. ali 570 čevljev visok. Rastlo in napredovalo je mesto zaradi tega tako naglo, da je bilo mnogo stoletij glavni kraj vsega duševnega, političnega in kupčijskega gibanja. N. pr. kako sloveč je bil veliki muzej in še bolj sloveča knjižnica s svojimi neštevilnimi knjigami in rokopisi, kakoršne ni bilo in je menda ne bode. Od tod tudi toliko sloveča aleksandrijska šola za umoslovje itd. Pod cesarjem Teodozijem je začela propadati, propala pa je popolno potem,

ko so jo Arabci posedli in poslednjič Turki gospodovali, tako da je bila le še malo znatno mestice. Svoj zdajni razvitek in pomen ima od Mehemed Alija in Izmail-paše v novjših časih, zadnjih 50 letih.

Lastne vojne Egipt ni imel, dokler ni sloveči Mehemed Ali poveljnik čez Egipt postal. Ta bistroumen in junaški paša je kmalo zapazil, kako Turčija propada in njena zvezda obleduje, sklenil je tedaj neodvisen samovladar postati. Ali kako? Imel je sicer nekoliko hrabrih vojakov, s katerimi je Egipt si osvojil in Mameluke pokončal, a dobival jih je iz daljne Macedonije, Tesalije in Epira. Ker pa to vsak čas ni bilo mogoče, osnoval si je toraj svojo vojno. Skušal je najprej si odrediti potrebnih častnikov in oddelnih vodjev po vojaški šoli, katero je vodil nek Francoz; kot učitelji pomagali so mu Lahi in Nemci. Potem je iskal navadnih vojakov po raznih, tudi silovitih potih, ki jih tu popisovati ne moremo in tudi za sedanji namen treba ni. Tudi ne gré tu sem pripovedovati, kako je postal samovladar, kako se vojskoval s Turčijo ter jo premagal, da so celó evropske vlade ji mogle pomagati, da je Egipt saj po imenu ostal del Turčije ter plačeval nekoliko letnega davka v znamenje odvisnosti. Potem ko je bil mir sklenjen ter je Mehemed Ali in njegov naslednik umrl, je začela egiptovska vojna zopet propadati, in naj bi bila še dandanes to, kar nekdanj, bila bi za Angleže silno nevarna; zdaj pa se bodo menda z njo lahko merili.

Glavne vojaške borbe bodo gotovo med Aleksandrijo in Kairo, glavnima mestoma Egipta in nju okolici, kjer tudi druga večja

Spomini na veliko slovansko romanje v Rim l. 1881.

(Spisuje M. Mihaeljev.)

(Dalje.)

I.

Vatikan. — Sikstinska kapela. — Slikarije i. dr.

V drugi sobani je pa viditi sliko mašujočega mašnika, ki je dvomil nad resnično priučujočnostjo Jezusa v presv. zakramentu. Tú se pri spremenjenju pokaže pravo Jezusovo telo in krv, ki porudeči telovnik. (korporale). Mašnik in ljudstvo s strahom prešinjeni strmijo nad čudežem. Ta prizor je tako živo naslikan, da je tudi meni nevrednemu njegov pogled zlo koristil, ker se ga odsihmal vedno pri spremenjenju spominjam, da si prav živo in z večjo pazljivostjo resnico Jezusove priučujočnosti pri sv. maši pred oči postavljam. Za to sliko si ogledam še neke prekrasne podobe v velikanskih okvirih, ktere se lahko sukajo semtrtje, da se jih lahko od ktere koli strani zaradi njih zanimivosti ogledovati zmore. Vse to ogledovanje vatikanskih slik in

neštevilnih znamenitosti tako omami domišljijo, kakor da bi bil človek kar zamaknen na uni svet. Težko se nam je bilo ločiti od tolikih lepot, ktere ogledovati nam je bilo pripuščeno skozi vse dni ondašnjega bivanja in to vse brezplačno! Pač velika prijaznost sv. Očeta do nas slovanskih romarjev! — Obiskovali smo pa tudi vse one sedmere bazilike, ktere so odločene za dobitve sv. odpustkov. Ko se iz Vatikana peljemo nazaj v naš „hotél“, nam nasvetuje uljuden kočijaž boljši „hotel“, da ni bilo treba tako visoko v 6. nadstropji stanovati, ampak v II. nadstropju, na trgu Pantheon in sicer: „albergo al sole“, za hrano pa bližnjo gostilnico: „trattoria della Rosetta“ na istem znamenitem trgu. Pripovedoval nam je po poti, kako da je bilo pod papeževo vlado v Rimu veliko boljše na vse strani, ker je bilo več novcev in zaslužka. V novem „hotelu“ smo bili 5 dni s hrano in vsim zadovoljni, ker je bilo boljše, pa ceneje kakor v „hotel Roma“.

II.

„Albergo al sole“ (gostilnica ali prenočišče pri solcu,) po našem. — Caribaldi Cy-

klop. Zemljevid zedinjene Italije; Pantheon in počivališče Viktor Emanuela. — Tako se tedaj preselimo 4 Primorci 3 duhovniki in en svetni rojak, kateri je pa žalibog še pred koncem lanskega leta umrl, na novo stanovanje „Albergo al sole“, ki ima blizu staro veliko gostilnico „la rosetta“ (cvetličica) poleg trga Pantheon via Giustiniani 22, ki je blizu senata, italijanske zbornice Montecitorio in glavnih gledališč. Soba s 3 posteljami nas je stala na dan 6 lir, t. j. vsacega le po 2 liri in to v II. nadstropji. Pogled na trg iz okna je krasen, ker ravno nasproti je čudno poslopje Matere Božje, ali Pantheon z vodometom in obeliskom. Vodomet je bil narejen na povelje Gregorja XIII. od umetnika Longhia. Obelisk z hieroglifi (podpisi) je bil pripeljan od Klementa XI. Trg Pantheon se zove tudi piazza della Rotonda. Tú smo stanovali 5 dni prav zadovoljni. Trg stoji med najlepši ulico „Korsom“ in najlepšim dragocenim trgovom Navona. Ko si ogledamo čedno izbo, vidim nad mojo posteljo podobo sv. Kajetana, a pred vsimi 3 posteljami, ktere so narejene na zmét, (Ferdert) imamo na preprogah lepo pletenega

mesta ležijo ter je več železnic, kanalov, jezerov in sploh rodovitni svet. Če še nekoliko besed dostavljamo o Sueškem prekopu, bode menda našim bralcem zadostovalo, ker popolne zgodovine in krajepisja tako ne moremo podajati v političnem časopisu.

Prvi, ki se je vmislił očina med dvema morjema prekopati ter ju tako zvezati, je bil Francoz pl. Lesseps. Ponudil se je naj pred Turčiji, ki je pa njegov naklep zavrgla ter ga brez pomoči pustila. Obrnil se je potem na namestnega kralja v Egiptu, Said pašo. Dobil je od njega dovoljenje, da zna družbo osnovati ter delo začeti. Privilegij je dobil za družbo za 99 let, potem pa prekop postane lastnina Egiptovska. Zadržki temu delu so bili res ogromni; marsikteri bi bil obupal, le Lesseps ni. Treba je bilo za 25.000 delalcev vsega potrebnega pripraviti: orodja, hrane, celo tudi vode za pijačo, 1600 tovrnih žival je bilo vedno na potu.

L. 1859 na sv. Marka dan, evangelista in prvega škofa v Aleksandriji; se je prva lopata zasadila v zemljo za prekop Sueški in 16. novembra l. 1869, tedaj v 10½ letih, je bilo delo dokončano ter so se začele slovesnosti za srečno izvršeno delo, ki so namestnega kralja neizmerno veliko stale — pravijo da 20 milijonov fr. kar je vendar malo neverjetno, gotovo tudi nepotrebna potrata.

Prekop je dolg 160 kilom., ali 86½ pomorskih milj. Globok je pa osem metrov, širok na dnu 22 m. in na površji vodé 58 do 100 m. Vsi stroški za izvrševanje in prvi začetek so neki iznašali 491 milijonov fr. Zidanje raznih poslopij in inventarij je stalo 21 milijonov fr. Prvi dobiček so spravili l. 1872 in sicer blizo dva milijona. L. 1876 so znašali prihodki že 31 milijonov, stroški pa 16 milijonov, tedaj čistega dobička 15 milijonov. L. 1870 je šlo skozi prekop 486 bark; l. 1881 pa že 2727 s 50 milijonov dobička. Naj več blagá, se vé, da se je prepeljalo iz angleškega potem francoskega, nizozemskega, avstrijskega itd. Od morja do morja se po Sueškem kanalu prepelje v 16 urah.

Politični pregled.

V Ljubljani 23. avgusta.

Iz Trsta. Ministerski predsednik je prišel 21. avgusta le-sem, z c. k. namestnikom

sta pregledala razstavo in grof Tasffe je čestital razstavnemu odseku za njega velikanski uspeh, on je omenil, naj se ne zmenijo za nasprotno agitacijo, in zvečer se je vrnil nazaj.

V razstavo v Trstu prihaja čedalje več tujcev. 20. avgusta v nedeljo je bilo na tisoče ljudi v razstavnih prostorih, do pozne noči je bilo vse živo po ulicah, po gostilnah in kavarinah.

V Sobotici na Ogerskem blizo Senice je bilo ljudstvo toliko sovražno Judom, da sta stolni sodec Viljem pl. Adamovič in njegov pristav Ivan pl. Zmertič poslala po vse pandure, kolikor jih je bilo na razpolaganje. To je pa ljudi še bolj razkačilo in zapodili so pandure, ki so silili v vas. Stolni sodec Adamovič je prosil v Požunu vojaške pomoči. Odposlali so tje 80 mož in 2 častnika 72. peš polka, poveljnik je stotnik Zpacek.

Panslavistov se boje, ogerska vlada je pred njimi v nevarnosti, čujte, čujte zakaj? Moravska Orlice v Brnu prigovarja moravskim in ogrskim Slovakom, naj se stalno poprimejo českega jezika, potem jih ne bode več 1.500.000 marveč 8 milijonov. — To je pa že taka nevarnost za Ogersko, da je sam naučni minister mogel podučiti superintendente, da naj taka državi pogubna načela zatirajo že v kali. — Slovaški in češki jezik sta jeden in isti jezik, in se ločita le po dialektu, o tem med učenjaki ni več dvombe. Priti morata skupaj, že po naravnem razvitku. Ako Slovaki iščejo zveze na zahodu pa ne na vzhodu, je vendar čudno, kako da morajo Madjari govoriti o panslavizmu.

60 českých občin iz Opavskega okrožja je bilo p. d. pri deželnem predsedniku v Šleziji, grofu de Bacquehem, ter je prosilo, naj se izpelje enakopravnost jezika. — Prošnja obširno razlaga vse, kar so mogli pretrpeti Čehi v Šleziji že mnogo let in ima poslednjič te točke:

1. Češki jezik naj se vpelje po uradnih, in naj se „nakazni list „opavskega okrajnega poglavarstva izdaje v českem jeziku.
2. Pri ljudskih šolah naj se ozir jemlje na §. 19 d. o. p. da morejo zadostiti postavi.
3. V Opavi naj se učiteljišča tako osnujejo, da se bodo poučevali kandidatje v tistem jeziku, v katerem bodo pozneje sami poučevali.
4. Za česko prebivalstvo naj se osnuje v

gremo si ogledati to znamenito nam bližno staro poslopje, tempelj vsih malikov, kar pomenja grška beseda „Pantheon“. Je pa najslavniši spomenik po starosti, ker je ob enem tudi poglavitno delo starorimske stavbarske umetnosti. Ker je zidovje od starosti od zunaj vse črno, sem v začetku brž menil, da ni nič posebnega ná in v njem. Ker je ostalo nedotakneno, akoravno gloda na njem zob časa skoraj 2000 let, je posebne vrednosti tudi še zastran umetnosti. Sezidan je bil Pantheon ob času cesarja Augusta od njegovega zéta Agrippe; kajti ko so hrabri Rimljani skoraj ves znani svet, ob začetku nove zaveze, s katero se začenja novo števljenje let, podjarmili, so si prisvojili tudi malike podvrženih narodov.

Da bi pa ne storili nobenemu maliku krivice (!) s tim, da ga ne časté ter po nedolžnem ne izpuste iz njih bogočastja, je sezidal to čudno okroglo ogromno poslopje posvečeno vsim malikom, Agrippa zet cesarja Avgusta. Od tod ime krasnega tempelja „Pantheon“. Pa zastonj je bilo vse napanjanje, da bi se rešila stara nevera. Čas je bil dopolnjen. Po

Opavi česka gimnazija, ki naj se tako vredí, da se učenci priučé tudi nemščine. Že leta in leta tirjajo Šlezjaki teh stvari. Česke občine v opavskem okraji so se ponudile, da hočejo nakazni list, ako ni drugače mogoče, same zalagati.

Koliko bodo izdale te prošnje, učila nas bode prihodnost. Deželni predsednik bode storil svoje, da dobi postava veljavo, a žalostne skušnje na Kranjskem nas uče, da tudi naj boljši predsednik ne opravi mnogo, ako ga ne podpirajo podložni vradniki, in se njegovi nasveti v merodavnih krogih ne poslušajo. — Ali bode kedaj bolje?

Vnanje države.

Angleži se resno pripravljajo za vojsko. 10.000 vojakov imajo pripravljenih na Angleškem; 10.000 pa jih mislijo poslati iz Indije po rudečem morji v Egipt.

Prekanjeni Angleži so trobentali po vsem svetu, da hočejo Abukir napasti in od tod prodirati v Egipt poleg levega Nilovega rokava. A barke so odjadrale mimo Abukira in Angleži so posedli vse kraje ob kanalu začeni pri Port Saíd ob sredozemskem morji do Sueca na rudečem morji, vojni iz Evrope in iz Indije si boste roke podali in prijeli ob boku (Flanke) Arabijevo vojno. Od Ismailije, ki je na sredi pota t. j. sueškega kanala, ni daleč — k večem 3—4 dni do Kahire, tako mislijo Angleži ob kratkem vojno končati. Vendar kaj tacega se težko da naprej izšteviliti, za Afrikance se bode bojevalo njih obnebe, sicer imajo pa tudi Angleži premalo vojakov, da bi s presilo na vseh straneh Arabi-pašo zagrabili.

„**Agence Havas**“ piše v dan 20. avgusta: Nemški poslanik Hirschfeld je podal Porti pismo (Depesche) od Bismarka, v katerem B. prav živo priporoča, naj se zapreči vsak nemir zoper kristjane. — Vsled izvršitve v Egiptu pogajanje med Angleži in Turki še bolj počasno napreduje. — Šeik Obeidullah, ki je pobegnil iz Carigrada, se je prikazal v Bahkale pri Van (v Armeniji).

V Dublinu na Irskem je položaj zopet bolj kritičen. 16. t. m. zaprlí so Mr. Graja, uda angleški zbornici, verhovnega sodnika in lastnika „Freemans Journal“ zaradi tiskarskega pogréska vsled nove postave, da se odvrnejo zločinstva, na 3 mesce zapora in na platež

Garibalda rudečesrajčnika in sicer vsak svojega. Naj bi ga smel po zaslužnji kaznovati, bi ga bil v ogenj vrgel! Pred sobo je visel pa velik zemljevid Italije, v čegar okviru se bile tudi vse še „nerešene“ dežele vtésnene. Italijani so sploh veliki nevedneži v narodopisu ali statistiki. Neki gospod, ki bi po svoji viši omiki moral vedeti, kje je saj Trst, o katerem vedno govori „Irredenta“, vpraša mojega tovarša, od kje je nek, da tako dobro laški govori. A ko mu ta reče, da od blizo Trsta, mu óni na to izusti, ahá to je v Bömiji! (na Českem!) Kaj si gre pa misliti, o takih, ki se niso niti zemlje niti narodopisja učili?! Zato mislijo Lahí, da dežele, ktere tirja „Irredenta“ zá-se, so obljúdene z laškim prebivalstvom. Enake zemljevide je viditi tudi po prodajalnicah razobešene, drugačnih nimajo. Risane so pa v Milanu 1880, kakor stoji na njih tiskano. Prismode laške! Pridite si le sami po nje, boste vidili, kako vam bomo s krvavimi glavami pot v vaš „laški vrt“ pokazali! Ko odobedvamo v saboto 2. julija l. l. v naši (novi) gostilnici, v kateri smo prav dobro in po jedilnem listku po cení brano imeli,

Kristusu in njegovi sv. veri je začelo človeštvo vse drugačno, novo, tolažbepolno in lepše življenje „Recedant vetera, nova sint omnia“ kakor se poje v znani pesmi v sv. R. T.! — Ker smo imeli ta starodavni neverski tempelj skoraj pet dni večkrat pred očmi, bodi mi dovoljeno nekaj besed o njem povedati. Ta tempelj torej, pred posvečen vsim malikom je že davno od znotraj premejen v krščansko cerkev ter posvečen Materi Božji in vsim mučnikom! Ko je še služil malikovanju, je bil od rimskih nevernih cesarjev večkrat olepšan in popravljen. Prvi za Agripom, ga popravi Hadrian, potem Antonin Pij, Septim Sever in Karakala. Pred Pantheonom je veličastna lopa, 34 metrov dolga in 20 globoka, ktero vzdržuje na pročelju 8 korintskih stebrov. Nekdaj se je stopalo va-njo po 7 stopnicah; dandanašnji ste le dve viditi. Kínča pa pročelje 16 velikih stebrov, kteri so izsekani iz enega samega kosa granita iz Jutrove dežel.

(Dalje prih.)

500 L. Med ljudstvom je začelo vreti tako, da so vrata pri gradu zaprli in vojaki bili pripravljeni vmes seči.

Turčija. Kaj pravijo v sedanjih hotatijah ob Nevi. „Golos“ pravi, Turčija se ne more več ponášati, da jo je Evropa pooblastila v nje imenu delati, nje položaj je od sile mršav. Evropske vevlasti (kontinentalne) bi se ne ozirale na Turčijo in njene vrhovne pravice, ako bi mogel razsojati mednarodni zbor o prihodnosti Egipta, ki prihaja čezdalje bolj Angležem v last. To kar „Golos“ tukaj omenja, bi bila svetovna vojska.

„Pol. Corresp.“ javlja iz Londona, da Angleško, preskušavši turški predlog, ostaje pri tem, da se mora vrhovno vojskino vodstvo izročiti generalu Volseleyu. — Pa se še menda pogajajo — a čemu nek, ako ne zato, da drug drugemu pesek v oči mečejo.

Iz Egipta. Pri Ismajliji je bila praska med Angleži in Arabijevim vojniki. Angleške barke so streljale v Nefiše najdlji so vojaki tam veliko mrtvih in mnogo kanonov.

20. avgusta so se bili pomorski pešci pri Chalouf s 600 sovražnikov, teh so vjeli 45 in vplenili top. Izgube so: Pri angleških 4 moše, pri sovražnikih 100. General Macpherson je prišel s svojim poveljništvom (Stab).

Iz Aleksandrije javlja „Reut. B.“ Wolseley poroča, da je bila pri Ismajliji bitka s sovražnikom. Angleške vojne so streljale v Nefiše. Poročila iz Ramleh pripovedujejo, da je šel železnični vlak do Kafr-el-Dauar, videti je, kakor da bi se hotli sovražniki od tod umakniti.

V zakopih okoli Ramleh je bilo po noči od 20—21 vse mirno. — Med vrsticami pa se bere, da Angleži ne morejo Arabi-pašo od tod pregnati, kajti 20. so se dobro streljali, a na noč umaknili vsak v svoje utrjenje, Arabijevi vojaki posedajo še Mehalla.

Iz Port Said 21. avgusta poroča „Reuter B.“ Oklepne ladije in barke za vojake so šle v Sueški kanal. Začasno je vožnja prestala, da bode mogoče angleškim oklopnim prevoz po kanalu. Arabijevi vojaki so se umaknili iz Ghemileh in šli nazaj v Damiette (ob desnem Nilovem ustju). — Arabi se tedaj umikuje iz kanala, ki je občna prevozna pot. Posadka je bila povsod slaba.

Izvirni dopisi.

Z Dobrne, 21. avg. (Osmi vsprošni avstrijski učiteljski zbor.) o katerem je tudi „Slovenec“ priobčil poročilo, dal je nekemu dopisniku danes došlega lista „Čech“ povod za nekoje opombe. Menda bi se izplačalo, iste skratka posneti. Dopisnik českemu časopisu si je za svoj obširni članek kot „motto“ izvolil besede, ki jih je našel v 2. št. „Mittheilungen über den VIII. allg. österr. lehrertag“. V listovnici vredništva bereš: „Auf dem schiesshause soll heute nacht, 4. august, ein „ägyptischer traumdeuter“ verloren gegangen sein. Der redliche finder wird ersucht, denselben bei der redaction deponiren zu wollen“. S tem je, zdi se, skoro da jasno označen „vsprošni avstrijski učiteljski“ zbor, kakoršen je pač v resnici izgledal. Marsikteri senjavec se jezi, kadar se brezuspešno po „ternu“ ozira. Tudi aranžerje „učiteljskega“ shoda morala je jeziti prikazen, ker se je neučiteljskih gostov z dežele vdeležilo premalo. Izmed 1750 vdeleževalcev je iz „poročila“ dopisnik naštel do 850 učiteljev, med koje je uvrstil vse navzoče profesorje, ravnatelje, nadučitelje, učitelje, podučitelje, učiteljice, vse javne in zasebne

učiteljske moči s učitelji plesa vred. Vdeleževalcev iz neučiteljskih krogov bilo je čez 900, toda odkod? Malo ne vsi iz Liberce. Izmed ptujcev prišlo je nekoliko topličarjev iz bližnjih zdravilstvenih zavodov. Pomisliti je, da samo v bližini mesta za zborovanje deluje mnogo sto učiteljev, bil je pritok učiteljev z oddaljenejših krajev zelo slab. Iz tega se vidi, da je „švindeln“, če ta shod nazivaš „vsprošni avstrijski učiteljski zbor“. Bila je le skupščina večinoma severnočeskimi nemških učiteljev. Aranžerji z Dunaja so to dobro slutili, zatoraj so dveri odprli na stečaj ter klicali: Prosimo za ves svet, pridite, kder kdo ste! Prišli so. Bilo je do 400 fabrikantov, med temi čez 200 suknarjev s svojimi pomočniki. Kakor kaže imenik, prišli so skoro vsi c. kr. in zasebni uradniki, od sodnijskega predsednika do uradnega postrežka pak od bankdirektorja do vratarja, prihiteli so trgovci in njihovi učenci, komiji, ekspeditorji in agenti; prišlo je 37 krčmarjev, došli so mesarji, barbirji, pekarji, milarji, krojači, črevljarji, kovači, lončarji, klepači, remenarji, ključarji, ožarji, glavnikaarji, fotografi, rezbarji, nožarji, ogljarji, brodarji, pridelovalci vode sodovke, prodajalci spirituoznih pijač, pucmaharji, šferdekarji, inhaber der leichenbestattungsanstalt, glacepapier-erzeuger, abfallhändler. To so stanovi, katerih posamesniki so se pri zborovanju vdeleževali. Celo prostozidarske beznice so imele dovolj zastopnikov. A kje je ostal — kmet? Koga je bilo največ? Fabrikantov našteješ v poročilu skoro toliko, kakor učiteljev. Totim toraj sedanja sestava šolska menda najbolj ugaja; menjši obrtnik in kmet se z njo ne moreta sprijazniti, tudi veliko za blagor ubogega ljudstva vnetih učiteljev za isto ne mara, kakor se je to razodevalo pri učiteljskem shodu v Plznji. To mora „voditelje“ učiteljstva jeziti, kakor igralca v lotriji. Dalje! Izmed 28 poročevalcev bilo je celih 21 z Dunaja; a iz slovanskih krajev eden edini Čeh! Kako bi se pri takih shodih zamogel vdeleževati učitelj Slovan? Pa takšna skupščina se imenuje „vsprošni avstrijski učiteljski zbor“! No, kdo je našel egiptskega „traumdeuterja“? Bržčas neki Krautmann, ki je slovansko učiteljstvo povabil na kiselo zelje ter predlagal, naj se sledeči zbor ne zove več „vsprošni“ in „avstrijski“, marveč: „skupščina nemških učiteljev v Avstriji“, kar je s ploskanjem rok bilo odobravano in sprejeto. Bodil!

S Pohorja, v sredi avgusta. Štajarskemu Ribničanu ne smeš za karbodi reči da je Pohorec, ako se mu nočeš možko zameriti, kajti naj si tudi zemljepisje uči, da sega Pohorje sč svojim severnim vznožjem prav do Drave, noče prvim to vendar nikakor v glavo. Ribničan, ko svoje sosede gorjance na zapadni in južni strani pogorja s Pohorci zmirja, pój sam o sebi: „Mi smo mi, mi smo mi, Mi smo z Ribnice domá, Po širokem svetu Vsak tič nas pozná Do Zagreba!“ To prepričanje je pak tudi vzrok mnogim zabavljam, ki se zlasti v tem mesecu na vrhu Pohorja, ko se ečé ali senožeti od vseh strani kosé, le prečesto čujejo; v hvalo našim gorjancem moram pa reči, da izvirajo le iz šale, ker še k prepiru ali pretepu to ni privedlo in so si v socialnem življenju v družbi prav dobri slovenski pobratimi. In tudi to mora že takó biti, kajti pradedje sedanjih Pohorcev dali so temu pogorju prvo slovensko imé, in še sedaj se moramo čuditi kakó se Nemci trudijo, da bi različne nje predele v svojo nemtirno prekrstili, k čemur pa nimajo posebno dobrega vspeha.

Mesec avgust pa je tudi skoro že odbran

od gospóde (škoda, da največ le nemške!) v šetanje po Pohorji, kar je v zdravem planinskem zraku pri lepem vremenu res mila zabava. Mnogi se tudi tukaj na nekatere tedne naselijo, da po spremenu zraka z vživanjem čvrste mrzle vode, svoje zdravje krepijo, ter so večidel z vspehom zadovoljni. Dovolil bi si pa opozoriti, naj bi tudi Slovenci iz bližnjih trgov in mest svoje korake včasih semkaj namerili, da krasoto svoje domovine vedno bolj in bolj sami spoznavajo, naše deloma še nezavedne gorjance za sveto narodno reč bolje vnemajo. Zlasti mlado „Slovensko društvo“ v Mariboru vatanovljeno, ako res namerava tabore sklicovati, bi mnogim obiskovalcem močno ugodilo, ako bi sklicalo v lepem vremenu tabor na Pohorji, k čemur si boljšega prostora kakor tú, skoro misliti ne moremo. Letos je to seveda že — prepozno.

Sedaj ob času košnje pa tudi čuješ na Pohorji iz slednje livade vriskanje koscev in petje grabljic, pravim pevanje udomačenih slovenskih narodnih pesnij. Žal, da je ljudstvo materialno toliko potlačeno, ker bi se to sicer še v večji meri godilo. „Slovenec je rad vesel“, pravi pesnik on poje se mu li dobro ali slabo godí, je košnja bogata ali slaba, kakor letos, njegov značaj ostane enoisti. Zlo čudno pa tudi je, kako malo da človek spanja na tej planini sedaj potrebuje! Dve tri urice tú več zaležejo, kakor drugokrat v dolinah po 6 ali 8, toraj tudi noč dosti časa v razvedrilo duha, namreč za petje, ponuja. —

Prav odurna pa je navada, ki se že tudi tú ponekje udomačuje, da namreč pusté bolj veliki posestniki svojo mrvo na planini v nedeljo, če ne kositi vsaj sušiti, kakor da bi to Bog vé kaj imenitnega bilo. Kristus je svoje dni apostolom djal: Ljudje bodo celó mislili, da ako kateri vas umori, Bogú dopadljivo delo storí, in ti ljudje menda sedaj mislijo, da je onečastovanje nedelj in praznikov s hlapčevskimi opravili Bogú še cló kaj prijetnega. Iz gole predrznosti tako ravnati bilo bi skoro že malo preveč, kar je pa vendar ošabnim najemnikom vse mogoče, ki sami malomarni vbozega dninarja z večjo plačo na tak dan mamijo takó dolgo, da ga preslepijo. To je povsod, kjer živa vera pejsma.

Na Pohorji imamo pa tudi božjo pot. Blizo pred 30 leti se je pri nas po bliskovo raznesla govorica, da se je na južni strani v Vitanjski župniji nekemu Marija prikazala, kar se še sedaj ni pozabilo. Mi smo sicer že čuli o več enakih slučajih, da omenim le prikazen Bernardki v Lurdu, kjer je še sedaj glasovita božja pot. Kolikor je bilo iz prva na tej govorici resnice, to nisem imel prilike poizvedeti, vem le samo to, da je ljudstvo kar kupoma vrelo na ono mesto, nosilo navdušeno darove za gradenje zale cerkve, k čemur pa se je stavilo toliko ovir nasproti, da ne stoji še dandanes kot lična kapelica z zalim kipom, kamor še verniki tedaj a tedaj zahajajo. Zlasti poslednji dve leti so naši Pohorci za to „božjo pot“, ali kakor bi jo že imenoval, se zopet bolj vneli in prav radovedni smo znati, kaj se iz vsega tega porodi. Kadar mi bode vsled okoliščin zmožno samemu to mesto obiskati, hočem se o vsem, kolikor se bo dalo, vse bolje podučiti, in potem natančneje sporočati o tej novi božji poti na slovenskem Pohorji.

Domače novice.

V Ljubljani, 24. avgusta.

(Za poslanca v deželni zbor) je bil izvoljen gosp. Karol Bleiweis pl. Trsteniški s 73

glasovi od 74 prišedših. Prvomestnik volitvene komisije g. France Kotnik iz Verda je dobil tudi 1 glas. V jedni uri je bila volitev izvršena.

(*God presvitlega cesarja*) so letos v saboto prav svečano praznovali v Bledu na Gorenjskem. Navzoča sta bila c. k. deželni predsednik in deželni glavar, pričujoča je bila odlična gospoda od blizu in daleč, tudi iz Ljubljane je šlo gori več odličnjakov.

Slovesnost se je pričela in muzična kapela c. k. 26. pešpolka velikega kneza Mihaela je igrala v gaji Luizine kopeli poldrugo uro. Pod kostanji pri „Malnerji“ je bila tombola, katero je osnoval in vodil gospod p. Rittmajer, ravnatelj pri Lloyd. Med tem so vse pripravili za razsvitljavo, in ko noč nadkriluje, prikaže se pri Petranu luč in v tem hipu je bila razsvitljena vsa okolica okoli jezera.

Po razsvitljenih čolnih so se po jezeru vozili, muzična kapela, ki se je prva vozila je igrala cesarsko pesem in druge patriotske pesmi, vmes pa so peli pevci narodne pesmi.

Ko so ladije bile v sredi jezera, začeli so rakete spuščati. Najlepše je bilo k sklepu pri gospodu pl. Rittmayerju. Godba je še enkrat zaigrala cesarsko pesem in stopili so iz čolnov na suho. — Konec vsega je pa bil bal pri Malnerju. Ko je deželni predsednik odhajal, zahvalil se je g. Malnerju in vsemu odboru v imenu vlade za krasno izpeljavo patriotske slovesnosti.

(*V učiteljski spraševanski komisiji*) ostanejo vsi dosedanja udje tudi v prihodnji dobi do 1884/85; in sicer c. k. deželni šolski nadzornik Rajmund Pirker, njemu namestnik ravnatelj Hrovat, potem profesorji: Leopold pl. Gariboldi, Viljem Linhart, Vilibald Zupančič, Mihael Vurner, France Kreminger, ljudska učitelja: Andrej Praprotnik, Janez Zima in učitelj godbe Anton Nedved. K temi pride še učiteljica na vadnici gosp. Mariana Fröhlich.

Razne reči.

— Iz lavantinske škofije: Č. g. Janez Damascen Aplen, do zdaj kapucinski duhovnik v Celji, je postal svetni duhovnik in gre za pomočnika v Sveče na Koroškem.

— Zavoljo ošpičkov se opusti birmovanje v Dramljah, ki je bilo napovedano na prihodnjo saboto, 26. avg. in se bo birmovalo ta dan na Ponikvi, namesto nedelje.

— Iz Žalca, Doberne in Novecerkve pozvemo, da ondi mnogo ljudi boleha in tudi umira za grižo.

— Preč. gosp. Anton Žuža, nadžupnik, častni korar, vitez Franc-Jožefovega reda in dekan v Laškem trgu, obhaja na roženkransko nedeljo tega leta svojo biserno (dijamantno) sveto mašo. Bogohrani slavnega, za vse dobro vnetega rodoljuba in častitljivega starčka še mnoga leta!

— Iz Gališkega se sliši o hudih povodnjih. V krajih: Halič, Burstin, Stanislavov in Stry je bila huda ploha. Železnica med Černovicami in Lvovom je mogla nehati. Kolo-dvor v Haliču je pod vodo. Potniki, ki so prišli, preden je železnica prestala, pripoveduje od velike povodenj ob Dnestru. Hiše stoje v vodi, ljudje so ubežali na strehe. Vlak je brodil do koles po vodi; potniki so bili v smrtnem strahu, ker so se bali, da bi se ne prekopičili iz nasipa.

— Zabavnik „Alte und Neue Welt“ obseg 23. sošitka je sledeči: St. Telemach. Von Karl Egon Ebert. Das Wunder von Strivali. Historische Erzählung von Herman Hirsch-

feld. Vom Stillen zum Atlantischen Meer. Reise-Schilderungen aus Süd-Amerika von Damian Freiherrn von Schütz. Pique fünf. Frei nach dem Portugisischen des Pedro Ivo erzählt von Marie Schultz. Johann von Böhmen. Von Franz vom Rheine. An die Feder. Von A. v. H. Ein heilsam Würzgärtlein. Eine Sammlung für Küche und Haus von Dr. Johann August Schilling. 6. Der Ampfer und seine Arten. 7. Der Hopfen. Allerlei: Germanismen im Französischen. Unsere Bilder. Vertrauliche Correspondenz. — Illustrationen. St. Telemach. Original-Zeichnung von Karl Jauslin. Bilder von der Gotthard-Bahn. 5. Die Entwicklung des Tracé's in der Biaschina. Der Paichi. Original-Zeichnung von G. Mützel. Schusterjungen. Nach dem Gemälde von Ludwig Knaus. Ein schwarzer Fluss bei Nauta. Original-Zeichnung von Riou. Peruansiche Indianer auf dem Anstand. Ogrinal-Zeichnung von Riou. Im Canoe auf dem Amazonas. Nach einer Skizze von Lucien Biard. Der Sauerampfer. Der Gartenampfer. Der Hopfen.

— Illustrierte Zeitschrift „Haus-schatz“ je ravnokar izšel 15. zvezek „s sledečim obsegom: Zur rechter Zeit. Novelle von Friedrich Rudolph. — Die politisch-kirchliche Revolution der Fürsten u. Städte Deutschland's im 16. Jahrhundert. Von Dr. Höhler. — Von Wien nach Buda-Pest. Eine Donaufahrt von A. Kress. — Ein Hochzeitszug in Norwegen. — Pharaonenlande. — Die neuesten Polar-Expeditionen. — Unter tropischem Himmel. Die Fidschi-Inseln. — Die Sanitäts-Präparate. Von Dr. J. A. Schilling. — Berliner Chronik. Von Dr. X. — Am Abend. Gedicht von Franz Bonn. — Am Henkersteg zu Nürnberg. — Um die Mitg ft. Frei nach M. Myrian bearbeitet von Walther von Emdem. — Bewährte Hausmittel. 1. Vorzüglicher Fleischextract. — Dr. Johann Baptist Orbin, Erzbischof von Freiburg. Idstein im Tannus. — Allerlei.

Podobe pa so: Ein Brautzug in Norwegen. Von Tidemand. — Der Burgbazar in Ofen. Originalzeichnung von A. Kronberg. — Der Consulatsplatz in Alexandria in Aegypten. Nach einer Photographie. — Untergang des amerikanischen Nordpolfahrers „Jeannette“. Auf dem Marsch nach dem Verlassen des Schiffes. Nach Schilderungen des Lieutenant Denenhauer gezeichnet. — Stationen der internationalen Polarforschung. — Ein Dorf auf den Fidschi-Inseln. — Fidschi Insulaner (Krieger mit Perrücke). — Wohnung des Köaiga. — Am Henkersteg zu Nürnberg. Geplündet für die Zeche. Originalzeichnung von A. Conrad. — Dr. Johann Baptist Orbin, Erzbischof von Freiburg.

— V Londonu je izšla knjiga, ki govori „o vzrokih sedanje vojske“ za kupone in po „Vaterlandu“ povzamemo sledeče:

1. Evropski spekulant so navalili na Egipt dolga 90,000.000 liber strig. a za to so šteli le 45,000.000.

2. Tudi sedaj, ko so bili l. 1880 obresti znižane od 26½ in 15% plačuje Egipt po 8% od prejetega denarja.

3. Od teh so porabili le 16,000.000 za sueški kanal, drugo so pa vse požrle obresti; vsako leto je polovica dohodkov šla za plačanje obrest.

4. Evropska kontrola je bila le za to, da se je izpeljavalo, kar se je deželi naložilo.

5. Ljudstvo je bilo zaradi tega nejevoljno, ker je bilo z davki preobloženo, in so tujci še povrhu dobili mastnih služeb.

6. Jedini vzrok, zakaj se je Angleško

vmešalo v egiptovske denarne zadeve, je bil krivičen.

7. Vendar je oboje vlasti odreklo egiptovski zbornici sklepati o predstevu.

8. Da, oboje vlasti zboru še ni hotelo prepušiti, da bi razpolagali s tisto polovico prihodkov, ki ni bila za izplačevanje obresti, ampak namenjena za gospodarstvo, — ker bi bil zbor sicer vtegnil izpustiti iz službe Evropejce ali jim prikratil njih plačo (273.000 lib. sterlingov.)

9. To nasprotovanje je zbor napotilo, da je silil Khedivo imenovati narodno ministerstvo.

10. Angleški ultimatum, ki je zahteval, naj se ministerstvo razpusti in Arabi-paša požene v prognanstvo, je bil do dobrega pričnan, da se to ne bode zgodilo, da bode nastal nemir, oboroženo posredovanje Angleško v Egiptu je tedaj obrnjeno zoper egiptovski „parlament“, ki je hotel votirati svoj lastni predštev, a ne zoper Arabi-paša in njegovo vojaško poslovanje, naj bode že tako ali tako. Tako so žulili in žulili deželo, dokler ni prišlo do nemira — do izgnanja tujcev in do prelivanja krvi.

Javne dražbe.

26 avgusta: 2 eks. dražbi posest. Jerneja Strumbelj iz Tomišlja in fakt soposest. Janeza Svete in Janeza Pesec iz Bresta. Ljubljana. 26. 3. eks. dražba pos. Antona Jesih iz Pijave gorice. Ljubljana. 26. 3. eks. dražba pos. Jakoba Vodnik iz Zaloga. Ljubljana. 3. eks. dražba pos. Petra Jankovič iz Studenca. Ljubljana.

Umrli so:

18. avgusta. Jozefa Vizjak, 36 l., za plučno jetiko. Jera Mrzlikar, 66 l., za vodenico. 19. avgusta. Anton Vogrin, 1½ l., za slabostjo. 20. avgusta. Ferdinand Sodnik, 20 let., za legarjem. 21. avgusta. Emilija Kozjak, 21 let.

V bolnišnici:

19. avgusta. Martin Sicherl, 38 l., za vnetjem možgan, mreene. Matej Petrovič, 36 l., za jetiko.

Veliki trgovec G. Milessich v Trstu

razpošilja s poštnim povzetjem v malih povezkih po 4¾ kilo poštnine prosto na vse kraje Avstrije in Ogerske tako po nizki ceni, kakor na debelo in sicer:

Kave

Ceylon, naj bolj izvrstne	1 kilo po gl.	1.70
Ceylon perl, zelenkaste	„ „ „ „	2.—
Manila „ svilekaste	„ „ „ „	1.60
naj bolj izvrstne	„ „ „ „	1.75
Kuba, debelozrnate, naj	„ „ „ „	1.48
bolj izvrstne	„ „ „ „	1.42
St. Domingo	„ „ „ „	1.54
Java, svitlozelene	„ „ „ „	1.36
Java zlate, izvrstne	„ „ „ „	1.30
Santos, naj bolj izvrstne,	„ „ „ „	—40
zelene	„ „ „ „	—36
Rio, izbrane	„ „ „ „	1.28
Riža, izvrstnega	„ „ „ „	1.15
„ Rangon I	„ „ „ „	—56
Namiznega olja (Aixier) v	„ „ „ „	
kositarskih podobah po 4	„ „ „ „	
Namiznega olja od Monte	„ „ „ „	
st. Angelo	„ „ „ „	
Makaroni napolitanski 4 kilo vkup po	„ „ „ „	

Zadnjič dišave, južno sadjiče, žafran, čokolade in vse druge izbranosti za kuhinjo in na mizo kolikor mogoče po nizki ceni. Kdor želi izkaz raznih cen, se mu bode takoj poslal. (1)

Telegrafične denarne cene 23. avgusta.

Papirna renta 76.80 — Sreberna renta 77.35 — Zlata renta 95.50 — 1860letno državno posojilo 130 — Kreditne akcije 313.— — London 119.— — Ces. kr. oskini 5.63 — 20-frankov 9.51.

J. Blaznikovi nasledniki v Ljubljani.